

Vývoj umělé inteligence zpochybňuje distribuci různých sociálních statků, např. soukromí, rovnost (příležitostí), mezilidské vztahy a rovnováhu moci mezi různými aktéry, a to dosud nevídaným způsobem. Vzhledem k tomu, že převaha některých z jejich statků patří k samotným předpokladům různých teorií spravedlnosti, je cílem této práce znovu prozkoumat konceptuální rámec teorie J. Rawlse Spravedlnost jako spravedlnost a M. Walzera Spravedlnost jako komplexní rovnost a odpovědět na otázku, zda jsou konceptuálně vybaveny pro aplikaci ve světle vývoje UI.

S využitím metod analytické politické filosofie tato práce identifikuje různé společenské statky, jejichž spravedlivé rozdělení je vývojem UI zpochybněno. Na základě těchto zjištění jsou odhalena omezení teorií spravedlnosti J. Rawlse a M. Walzera při řešení těchto výzev, a to na základě dodržování jejich vlastních metodologií. Argumentuje se tím, že UI zpochybňuje obě teorie v jejich samotných předpokladech takovým způsobem, že k ochraně jednoho základního společenského dobra by se muselo rezignovat na jiné, tudíž konceptuální rámce obou teorií jsou nedostatečné k tomu, aby se vyrovnaly s výzvami, které před ně UI staví. Proto dochází k závěru, že ve světle vývoje UI je třeba vytvořit nové teorie spravedlnosti.